

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: Aneta Kaczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8.12.2016r., 6.03.2017r., 20.04.2017r., 25.05.2017r., 10.07.2017r., 31.08.2017r., 12.09.2017roku, 26.10.2017r. sprawy:

J. B. (1)

syna C. i U. z domu L.

urodzonego dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w nieustalonym bliżej okresie od 31 lipca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 91.635 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu, wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 31 lipca 2014 r., a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 91.635,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.

tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w nieustalonym bliżej okresie od czerwca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 107.625,00 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu, wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 9 września 2014 roku, a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 107.625,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.

tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

III. w nieustalonym bliżej okresie od czerwca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 98.646,00 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 23 września 2014 roku, a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 98.646, 00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.

tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

IV. w nieustalonym bliżej okresie od 27 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 94.095,00 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego

pojazdu wystawił fakturę VAT o nieoznaczonym numerze i z nieoznaczoną datą, a następnie sprzedał w/w pojazd na kwotę 94.095,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.

tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

przyjmując za podstawę przepisy kodeksu karnego obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa w zw. z art.4§1 kk

1. oskarżonego **J. B. (2)** uznaje za winnego tego, że w okresie pomiędzy czerwcem 2014r. a 28.11.2014r. w P. przywłaszczył powierzone przez (...) sp. z o.o. celem zabudowy samochodu, wskazane powyżej w pkt od I do III w ten sposób, że dokonał ich sprzedaży, nie będąc do tego uprawnionym, wystawiając faktury sprzedaży opisane w pkt od I do III, wpisując jako właściciela spółkę (...), poświadczając tym samym nieprawdę na dokumencie i pobierając na ich podstawie kwoty zakupu od klientów tj. ciągu przestępstw z art.284§2 kk w zw. z art.271§1 i 3 kk w zw. z art.11§2 kk i za to na podstawie art.271§3 kk w zw. z art.11§3 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art.33§2 kk grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda,

2. w ramach zarzutu opisanego w pkt IV oskarżonego J. B. (2) uznaje za winnego przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 89.095 zł w ten sposób, iż w dniu 4.11.2014r. w P., nie będąc właścicielem auta przyjął od nabywcy pojazdu kwotę zakupu pojazdu opisanego w pkt IV przekazaną celem dostarczenia sprzedawcy i zadysponował nią jak własną, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. tj. przestępstwa z art.284§2 kk i za to na podstawie art.284§2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art.33§2 kk grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda,

3. na podstawie art.91§2 kk i art.86§1 i 2 kk łączy kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone powyżej i wymierza **karę łączną** 1(jednego) roku pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda,

4. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby,

5. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu a w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art.3ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 780 zł.

SSR Katarzyna Stolarek

Sąd w sprawie J. B. (1) ustalił następujący stan faktyczny:

Współpraca między (...) sp. zo.o. a (...) sp. z o.o. rozpoczęła się pod koniec 2013r. i polegała na pozyskiwaniu przez spółkę (...) klientów zainteresowanych zakupem samochodów oferowanych przez spółkę R., Spółka (...) miała pełnić funkcję pośrednika w sprzedaży pojazdów. Wynagrodzenie A. stanowił zarobek wynikający z prowizji od sprzedaży oraz doposażenia tych pojazdów i wykonywania specjalistycznych zabudów. Negocjacje z klientem (potencjalnym nabywcą samochodu oferowanego przez R.) były prowadzone przez oskarżonego J. B. (2) (będącego jednym ze współników A. oraz członkiem zarządu tej spółki). Zasady współpracy były tak określone, że po zakupieniu danego pojazdu przez pozyskanego przez A. klienta, spółka (...) wystawiała fakturę Vat bezpośrednio na tego klienta. Rozliczenie za zakupiony pojazd odbywało się w ten sposób, że konkretny – pozyskany przez A. – klient po otrzymaniu faktury wystawionej przez R. przelewał cenę za zakupiony pojazd bezpośrednio na rachunek bankowy R..

J. B. (2) zajmował się zamówieniami, stroną finansową i rozliczeniami (...) sp. z o.o. Podejmował wszystkie najważniejsze decyzje dotyczące współpracy z R. sp. z o.o. w zakresie sprzedaży aut.

Z reguły sprzedaży podlegały samochody ciężarowe, które były przekazywane przez (...) sp. z o.o. pod zabudowę do (...) sp. z o.o. Po ustaleniu kosztów zabudowy wraz z marżą (...) sp. z o.o. wystawiała fakturę dla (...) sp. z o.o., następnie (...) sp. z o.o. wystawiała fakturę na kupującego (klienta, którego dane przekazywała poprzez e-mail R.) na zabudowany już samochód. Z reguły dokumenty były wysyłane kurierem do klienta albo dla (...) sp. z o.o., która deklarowała, że przekaże je klientowi. W celu odbioru auta z R. sp. z o.o. przyjeżdżali albo sami klienci, albo pracownicy (...) spółka z o.o. przyjeżdżali po samochody i wydawali je klientom. Wydanie samochodu klientowi mogło nastąpić tylko i wyłącznie w przypadku uregulowania kwoty całej faktury na konto (...) sp. z o.o.. Spółka (...) nie była umocowana do odbioru ceny od kupujących.

Na początku współpracy spółka (...) zakupiła kilka pojazdów na własne potrzeby od spółki (...).

W trakcie współpracy w 2014r. spółka (...) pozyskała dla spółki (...) kilkunastu nabywców pojazdów. W drugiej połowie 2014r. J. B. (2) chciał zmienić zasady współpracy – chciał aby spółka (...) występowała w każdym przypadku jako nabywca auta po ażeby dalej mogła jako sprzedawca auto zbyć. Próbował na te temat rozmawiać z przedstawicielami R., ale spotkało się to ze stanowczą odmową. W związku z powyższym w drugiej połowie roku 2014r postawić spółkę (...) przed faktem dokonaniem i sprzedawać przekazane samochody - wystawiać faktury na (...) sp. z o.o. jako sprzedawcę. W ten sposób chciał wymusić wystawienie faktur na reprezentowany przez niego podmiot. Miał na celu zwiększenie obrotów firmy.

W 2013 roku M. P. chciał nabyć samochód dostawczy marki

F. (...). W tym celu wyszukał w Internecie najbliższego dealera tej marki, którym wedle opisu była spółka (...) w P.. W związku z tym rozpoczął rozmowy z przedstawicielem tej firmy- D. G.. Ustalono, że M. P. nabędzie samochód dopiero w 2014 roku, kiedy będą dostępne egzemplarze po tzw. lifcie. W dniu 2 czerwca 2014 roku M. P. podpisał z D. G. umowę sprzedaży auta. W dniu 29 lipca 2014r. przedmiotowe auto zostało wydane pracownikowi A. celem zabudowy. W dniu 5 września 2014r. spółka (...) przesłała fakturę sprzedaży spółce (...) z dnia 2.09.2014r. celem przekazania jej klientowi. W dniu 9 września 2014 roku J. B. (2) polecił wystawić fakturę nr (...), w której jako sprzedawcę wskazał A. zaś (...) Handel Usługi Budowlane (...) jako nabywcę. Cena pojazdu 107 625,00 zł (87 500,00 zł netto) została uiszczona w części ze środków własnych M. P., w części ze środków uzyskanego na ten cel kredytu na konto spółki (...). Zarejestrowane już auto M. P. odebrał w dniu 3 października 2014 roku. Cena zakupu auta nie została przekazana spółce (...).

R. C. działający pod nazwą B. C. R. C. zajmował się handlem samochodami. W salonie (...) sp. z o.o. przy ul. (...) w P. zamówił on samochód marki F. (...) o numerze VIN: (...). Jego obsługą zajmowali się J. B. (2) i D. G.. Faktura nr (...) została wystawiona na polecenie J. B. (1) na (...) sp. z o.o.- jako sprzedawcę w dniu 23.09.2014. Cena nabycia w kwocie 98 646,00 zł (80 646,00 zł netto) została przelana przez R. C. na wskazane przez (...) sp. z o.o. konto. Samochód został wydany R. C. przez J. B. (2). Cena zakupu nie została przekazana sprzedawcy mimo iż w dniu 20.09.2014r. spółka (...) wystawiła fakturę dokumentującą sprzedaż auta o nr nr (...) i wysłana do A.- u.

Nabywcą kolejnego auta był R. K., który zwrócił się do J. B. (1) w celu zakupu samochodu marki F.. (...) sp. z o.o. o numerze VIN: (...). Samochód został wydany spółce (...) w dniu 29.07.2014r. W dniu 31.07.2014r. R. przesłała na adres spółki (...) fakturę nr (...). J. B. (2) polecił wystawienie faktury nr (...) z dnia 31.07.2014r., wskazując w/w spółkę jako sprzedawcę. Cenę nabycia w kwocie 91 635,00 zł (74 500,00 zł) R. K. działający pod firmą (...) zapłacił w dwóch ratach na konto A.- u. Zarejestrowany samochód został mu wydany przez J. B. (2). Cena zakupu pojazdu nie został przekazana spółce (...).

Klientem na samochód D. nr VIN (...) była (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w P.. Przedstawiciele tej firmy wybrali pojazd i wskazali leasingodawcy (...) SA spółkę (...) sp. z o.o. jako firmę do której mają się zwrócić w sprawie zakupu pojazdu. (...) SA a (...) spółka z o.o. doszło do zawarcia umowy pośrednictwa z dnia 20 października 2014 roku, w której zleceniodawca zobowiązał się uiszczyć na rachunek bankowy pośrednika cenę sprzedaży pojazdu, którą pośrednik – (...) sp. z o.o. miał przekazać na rachunek dealera. (...) SA przekazał sumę wynikającą z faktury wystawionej przez (...) sp. z o.o. na konto (...) sp. z o.o. z dniem 4 listopada 2014 roku. Przedstawiciele R. nie widzieli o umowie pośrednictwa

między (...) sp. z o.o. a (...) SA, nie wyrażali również zgody na przekazywanie należności wynikającej z faktury na rzecz (...) sp. z o.o. W dniu 3 grudnia 2014 roku (...) sp. z o.o. przelała należność wynikającą z faktury na rzecz (...) sp. z o.o. albowiem od tego faktu R. uzależniła wydanie auta.

Pieniądze ze sprzedaży przedmiotowych aut J. B. (2) wykorzystał by spłacić inne pilne zobowiązania swojej firmy. J. B. (2) uznał swój dług względem spółki (...) i zobowiązał się do jego spłaty co też regularnie czynił w toku trwającego postępowania sądowego.

W tym przedmiocie został wydany w dniu 22.06.2015r nakaz zapłaty w sprawie VGNe 107/15 na kwotę 158.645,90 zł należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16.06.2015r.. Część należności głównej została spłacona. Do spłaty na dzień 31 sierpnia 2017 roku pozostawało 65.000 zł.

Oskarżony J. B. (2) ma 52 lata, jest żonaty i ma dwoje dorosłych dzieci. Pracuje w (...) sp. z o.o., gdzie pełni funkcję członka zarządu z uposażeniem miesięcznym w kwocie około 3.000 zł.

Oskarżony J. B. (2) był uprzednio dwukrotnie karany:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 4 lutego 2016 roku w sprawie VII K 13/16 za przestępstwo z art. 77§2 k.k.s. na karę 50 stawek dziennych grzywny po 70 zł każda,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 24 stycznia 2017 roku za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego J. B. (1) (k. 83-85 akt),

- zeznań świadków: Z. O. (k. 93-96, oraz z akt postępowania przygotowawczego na k.115-116, 441-442 akt), M. P. (k. 96 oraz z akt postępowania przygotowawczego na k. 419-420), R. C. (k. 113-114 akt akt oraz 428-429z akt postępowania przygotowawczego k. 120), M. D. (k. 114-115 akt oraz z akt postępowania przygotowawczego k. 113-1-113), M. M. (k. 115-116 oraz z akt postępowania przygotowawczego k. 114-115), L. P. (k. 116-117 oraz z akt postępowania przygotowawczego k. 342 akt), P. S. (k. 138-139 akt), D. G. (k. 145-146 akt), R. K. (k. 159 akt oraz k. 404 z akt postępowania przygotowawczego)

- dokumentów uznanych za ujawnione bez ich odczytywania: informacji z K. (k. 90-91 akt), potwierdzenia przelewu (k. 142 akt), zestawienia faktur (k. 143 akt), odpisu nakazu zapłaty (k. 144 akt), zestawienia faktur (k. 148 akt), kopii faktury nr (...) (k.149 akt), z akt postępowania przygotowawczego: zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k. 1-4 akt), informacji z KRS (k. 5-12), faktury VAT nr (...) (k.13 akt), faktury VAT (...) (k. 14), faktury VAT (...) (k. 15), faktury VAT (...) (k.16), faktury nr (...) (k. 17), listu przewozowego (k. 18-19), korespondencji e-mail (k. 20), dokumentu przekazania pojazdu (k. 21), korespondencji e-mail (k. 22), potwierdzenia przelewu (k. 23), wezwania do zapłaty (k. 24 akt), pisma z dnia 24 listopada 2014 roku (k. 25), faktury nr (...) (k. 26), listu przewozowego (k. 27-28), dokumentu wydania pojazdu (k. 29), wezwania do zapłaty (k. 30), faktury nr (...) (k. 31), listu przewozowego (k. 32-33), wezwania do zapłaty (k. 34), korespondencji e-mail (k. 35), faktury nr (...) (k. 36), faktury nr (...) (k. 37), uznania długu (k. 38 akt), informacji z KRS (k. 73-76, 77-82), notatki urzędowej (k. 84 akt), informacji z systemu REGON (k. 85-88 akt), dokumenty (...) (k. 93-101 akt), wydruki sprawdzenia w (...) (k. 241-244 akt), korespondencji e-mail (k. 246-247), pisma R. (k. 248-249) korespondencji z organami administracyjnymi (k. 250-264), pisma R. (k. 265-266), dokumentów administracyjnych (k. 268-284), kopie dokumentów rejestracyjnych (k. 285-340 akt), kopie dokumentów administracyjnych (k. 354-400), kopii faktur: nr (...) (k. 406 akt), (...) (k. 424 akt), (...) (k. 433), kopii umowy pośrednictwa (k. 347) czy potwierdzeniu transakcji (k.348).

Oskarżony J. B. (2) przesłuchiwany na rozprawie nie przyznał się do zarzuconego mu czynu i złożył szczegółowe wyjaśnienia. Mimo, iż oskarżony nie poczuwał się do winy to przyznał, że wystawiając faktury z których wynikało, że to (...) jest sprzedawcą przedmiotowych aut nie miał na to zgody (...) sp. z o.o. Wskazał, że był opór ze strony R. co

do takiego sposobu rozliczania. Oskarżony przyznał również, że doszło do rozporządzenia przez niego pieniędzmi ze sprzedaży mienia (...) sp. z o.o. w ten sposób, że skasował pieniądze od klienta i zapłacił inne zobowiązania firmowe, zainwestował w zakup nowego samochodu z nadzieją, że uda się szybko obrócić pieniądze i uregulować zadłużenie. Powyższe okoliczności znajdowały potwierdzenie w innym materiale dowodowym.

Sąd nie dał jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że (...) sp. z o.o. nie udzieliła wiążącej odpowiedzi co do kwestii fakturowania aut, albowiem stało to w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami Z. O. oraz D. G..

W ocenie sądu na wiarę zasługiwały zeznania **Z. O.** - członka zarządu (...) sp. z o.o. Świadek zeznawał spójnie i konsekwentnie, szczegółowo opisując okoliczności wykrycia nieprawidłowości w pośrednictwie (...) sp. z o.o., jak i samego proceduru uprawnianego przez oskarżonego J. B. (2). Świadek zeznał, że nie miał w momencie podejmowanych przez oskarżonego zachowań sprawczych wiedzy, że oskarżony zamierza wystawić faktury, w których jako sprzedawca przyjęty będzie (...) sp. z o.o., nie wyraził na to nawet domniemanej zgody, podobnie nie dawał przyzwolenia na odbiór należności od nabywcy auta, a zeznania te korespondowały w szczególności z wiarygodną relacją P. S..

Sąd nie znalazł powodu, aby nie dać wiary zeznaniom **M. P.**, nabywcy F. (...) o nr VIN (...). Świadek jednoznacznie zeznał, że był przekonany, iż właścicielem przedmiotowego pojazdu była (...) sp. z o.o., a o roszczeniach (...) sp. z o.o. dowiedział się już po zapłaceniu ceny nabycia. Jego zeznania były rzeczowe i konkretne oraz korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami Z. O..

Jako wiarygodne Sąd również uznał zeznania **R. C.**, nabywcy F. (...) o nr VIN: (...). Świadek zeznawał spójnie i konsekwentnie, wskazując iż fakturę jako sprzedawca wystawiła mu (...) sp. z o.o. Zeznania świadka znajdowały odzwierciedlenie w wiarygodnym materiale dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności w zeznaniach M. D., a przedstawionym okolicznościom nie zaprzeczył w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżony.

Sąd nie znalazł powodu, aby nie dać wiary zeznaniom **M. D.**, zajmującego się w (...) sp. z o.o. kwestiami technicznymi. Świadek wskazał, że nie miał on wiedzy na temat relacji i rozliczeń ze spółką (...), albowiem tymi kwestiami zajmował się J. B. (2). Jednak również i on przekonany był, że skoro pracownicy (...) upoważnieni są do odbioru aut, to spółka prawdopodobnie je nabyła. Świadek zeznał również, że rozmawiał z J. B. (2) o zwiększeniu obrotów spółki, w tym o konieczności pozyskania współpracy, która pozwoliłaby wykazywać kupno i sprzedaż samochodów. Jego zeznania korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami oskarżonego, jak również z zeznaniami świadków R. C. czy R. K..

Zeznania **M. M.**, udziałowca (...) sp. zo.o. nie przyczyniły się w większym stopniu do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, albowiem świadek nie zajmował się sprawami spółki, w tym nie miał wiedzy na temat szczegółowych relacji między (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o.

Zeznania **L. P.** Sąd uznał za wiarygodne, albowiem były one spójne, konsekwentne, zaś okoliczności przez niego relacjonowane znajdowały potwierdzenie w szczególności w wiarygodnej dokumentacji w postaci umowy pośrednictwa (k. 347 akt) czy potwierdzeniu transakcji (k.348 akt Ds.).

Na wiarę zasługiwały zeznania **P. S.**, pracującego w spółce (...) od 2004 roku jako sprzedawca samochodów. Świadek rzeczowo opisał znane mu okoliczności współpracy pomiędzy spółkami, zaś jego relacja znajdowała odzwierciedlenie w wiarygodnych zeznaniach Z. O. oraz L. P..

Na wiarę zasługiwały również zeznania **D. G.**, który w przedmiotowym okresie pracował dla J. B. (1). Świadek jednoznacznie wskazał, że (...) sp. z o.o. nie wyraziła zgody na to by (...) sp. z o.o. występował jako nabywca, a dalej sprzedawca auta. Jego zeznania korespondowały w szczególności z wiarygodnymi zeznaniami Z. O..

Za wiarygodne sąd również uznał zeznania **R. K.**, działającego pod firmą (...), nabywcy jednego z aut. Jego relacja była wewnętrznie spójna i nie zawierała sprzeczności, a nadto korespondowała z wiarygodnymi zeznaniami świadka M. D. również z wiarygodnymi zeznaniami oskarżonego.

Dużą wartość dowodową miały w ocenie Sądu zgromadzone **dokumenty** uznane za ujawnione na rozprawie, w szczególności przedmiotowe faktury wystawiane zarówno przez R. sp. zo.o. jak i (...) sp. z o.o.

Sąd zważył, co następuje:

Istota przestępstwa przywłaszczenia z w typie podstawowym sprowadza się do bezprawnego postąpienia z cudzą rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy jak ze swoją własnością, wykluczając jednocześnie osobę uprawnioną. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że objęcie rzeczy w posiadanie przez sprawcę następuje legalnie. Popelnione ono jest w celu włączenia cudzego mienia ruchomego posiadanego przez sprawcę do jego majątku lub w celu postępowania z tym mieniem jak z własnym i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby. Okolicznością tworzącą typ kwalifikowany przywłaszczenia w postaci sprzeniewierzenia (art.284§2 kk) jest powierzenie sprawcy rzeczy przez jej właściciela. Dochodzi tu więc do swoistego nadużycia zaufania, jakim obdarzył sprawcę właściciel rzeczy. Rzeczą powierzoną jest rzecz wydana sprawcy w określonym celu, za dobrowolną zgodą jej właściciela. Nie dochodzi tu jednak do przeniesienia prawa własności do tej rzeczy, ale do uzyskania przez sprawcę innych praw do rzeczy.

Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Cena towarów wydanych kupującemu (wraz z fakturą) przez sprzedawcę staje się wymagalna w dacie ich odbioru Z chwilą bowiem spełnienia przez sprzedawcę świadczenia niepieniężnego (wydania towaru), jego roszczenie o zapłatę ceny rzeczy sprzedanej staje się wymagalne. Wykonanie zobowiązania z chwilą wydania towaru powoduje nabycie przez sprzedawcę z tą chwilą prawa do domagania się, aby kupujący spełnił swoje zobowiązanie wzajemne, polegające na zapłacie ceny towaru.

Nie jest zaś stroną umowy sprzedaży osoba pośrednicząca w znalezieniu kontrahenta czy osoba której powierzono rzecz celem wykonania usług dodatkowych, lecz stronami umowy sprzedaży są wyłącznie sprzedawca i kupujący.

Czynnością sprawczą czynu zabronionego z art. 271 k.k.§1 k.k. jest poświadczenie nieprawdy. Polega ono na wystawieniu dokumentu stwierdzającego okoliczności nieistniejące lub przeinaczające, lub też na zatajeniu prawdy, którą należało stwierdzić. Stosownie do treści art. 271§3, sprawca dopuszczając się fałszerstwa intelektualnego podlega cięższej represji karnej, tj.. karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Korzyść majątkową należy przy tym rozumieć jako przysporzenie majątku przez zwiększenie aktywów lub zmniejszenie pasywów.

J. B. (2) został oskarżony o to, że:

1. w nieustalonym bliżej okresie od 31 lipca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 91.635 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu, wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 31 lipca 2014 r., a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 91.635,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

2. w nieustalonym bliżej okresie od czerwca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 107.625,00 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu, wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 9 września 2014 roku, a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 107.625,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

3. w nieustalonym bliżej okresie od czerwca 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 98.646,00 zł, w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu wystawił fakturę VAT o nr (...) z dnia 23 września 2014 roku, a następnie sprzedał w/w pojazd za kwotę 98.646, 00

zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

4. w nieustalonym bliżej okresie od 27 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w O. dokonał przywłaszczenia powierzonego od (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. samochodu dostawczego marki F. (...) o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN: (...) o wartości 94.095,00 zł w ten sposób, że nie będąc właścicielem przedmiotowego pojazdu wystawił fakturę VAT o nieoznaczonym numerze i z nieoznaczoną datą, a następnie sprzedał w/w pojazd na kwotę 94.095,00 zł czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. tj. o czyn z art. 284§2 k.k. w zb. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Sąd mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz powołane powyżej przepisy uznał, iż oskarżony J. B. (2) swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia ciągu przestępstw z art.284§2 kk w zw. z art.271§1 i 3 kk w zw. z art.11§2 kk tj. że w okresie pomiędzy czerwcem 2014 roku a 28 listopada 2014 roku w P. przywłaszczył powierzone przez (...) sp. z o.o. celem zabudowy samochodu, wskazane powyżej dostawcze marki F. (...) o numerach identyfikacyjnych nadwozia VIN: (...), (...), (...), wpisując jako właściciela spółkę (...), poświadczając tym samym nieprawdę na dokumencie i pobierając na ich podstawie kwoty zakupu od klientów tj. ciągu przestępstw z art. 284§2 k.k. w zw. z art., 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Oczywistym jest bowiem, iż przedmiotowe auta o jakie chodzi powyżej zostały mu przekazane od R. celem wydania ich kupującym, na okoliczność czego R. wystawiła stosowne faktury dokumentujące sprzedaż (która miała nastąpić po dokonaniu stosownej zabudowy). Natomiast J. B. (2) zdecydował nie przekazywać klientom przedmiotowych faktur a wystawić „własne” faktury w których spółka (...) widniała jako sprzedawca. Pobrał też ceny zakupu, których nie przekazał właścicielowi aut. Tym samym postąpił z tymi pojazdami jak właściciel do czego absolutnie nie był uprawniony, działając wbrew uzgodnieniom poczynionym ze spółka (...).

Co do czwartego auta sąd uznał, iż w tym przypadku należało przyjąć przywłaszczenie pieniędzy. Samochód bowiem nie został w tym przypadku jeszcze wydany, a J. B. (2) w dniu 4.11.2014r. przyjął od nabywcy auta pieniądze tytułem ceny zakupu, których jednakże nie przekazał właścicielowi, zadysponował nią jak własną. Pieniądze z tego tytułu zwrócił dopiero po miesiącu kiedy to R. nie chciała wydać przedmiotowego auta, uzależniając to od zapłaty ceny.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż Sąd stosował przepisy kodeksu karnego obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa w związku z treścią art.4§1 kk jako względniejsze dla sprawcy.

Opisanych powyżej czynów oskarżony dopuścił się z **zamiarem bezpośrednim** działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem chciał sprzeniewierzyć mienie spółki (...) sp. z o.o., a korzyści z tego uzyskane spożytkować na spłatę zobowiązań i inwestycje (...) sp. z o.o.

Czyny oskarżonego były **zawinione**, albowiem ze względu na wiek i poczytalność jest on zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby przyjąć, że zaistniały okoliczności wyłączające winę oskarżonego w rozumieniu przepisów k.k.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu J. B. (2) przestępstwa według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności wymierzając kary jednostkowe oskarżonemu Sąd jako **okoliczność obciążającą** uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego.

Jako **okoliczności łagodząca** Sąd przyjął fakt spłacania przez oskarżonego powstałych z tytułu jego zachowań zaległości finansowych.

Za przypisane oskarżonemu J. B. (2) przestępstwa Sąd wymierzył:

- za ciąg przestępstw z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§§2 k.k. na podstawie art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda,

- za przestępstwo z art. 284§2 k.k. i za to na podstawie art. 284§2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda.

Na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. wskazane powyżej kary jednostkowe połączono i wymierzono oskarżonemu **karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda.**

Wymierzając oskarżonemu **kary łączne** Sąd miał na uwadze wskazane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, a ponadto zbieżność czasu i miejsca oraz przedmiotu zamachów przestępczych. W konsekwencji Sąd doszedł do przekonania, że wystarczające będzie wymierzenie mu kar łącznych z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji.

Sąd uznał, że co do w/w oskarżonego, można sformułować pozytywną prognozę kryminologiczną, iż nie popełni on nowego przestępstwa, a niniejsze postępowanie i zapadły w nim wyrok stanowić będzie dla niego dostateczną przestrożę na przyszłość. Stosownie więc do art. 69§1 i 2 k.k. oraz 70§2 k.k. Sąd wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności **warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby**. Zdaniem Sądu, wdrożenie oskarżonego do przestrzegania norm prawnych i społecznych nie wymaga umieszczenia go w zakładzie karnym. W świetle wszystkich okoliczności sprawy, nie można uznać, że taka kara stanowić będzie pobłażliwą ani zbyt łagodną sankcję prawnokarną za popełnione przez niego przestępstwo.

Na marginesie Sąd pragnie wskazać, iż nie orzekł obowiązku naprawienia szkody, albowiem w obrocie istnieje prawomocny tytuł egzekucyjny (Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie GNc 107/15). Stosownie bowiem do treści art. 415 § 2 zd. 2 k.p.k., nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono.

Na podstawie art. 627 kp.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu a w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 780 zł.

SSR Katarzyna Stolarek